

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN arabi 3

Lapsuus Lähi-idässä (1985–1987)

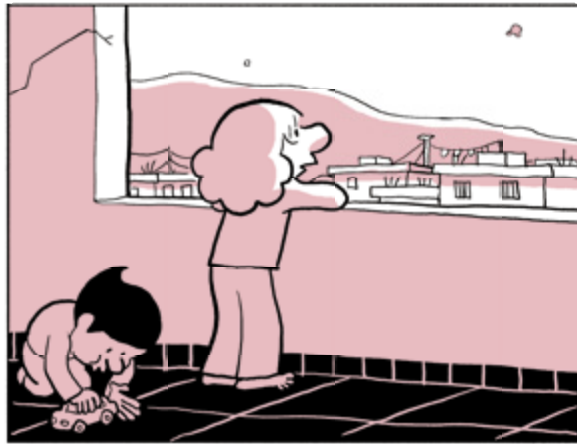

WSOY

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN ARABI 3

Lapsuus Lähi-idässä (1985–1987)

Suomentanut Saara Pääkkönen

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Yhdestoista luku

Nimeni on Riad. Vuonna 1985 olin seitsemän vanha ja tärkeä kaveri.

Hiuksien säkärät
vaaleanruskeat hiukset

Jo kuudes
pahvipöppö

Laihoiliini suolistotulehdusten takia

Tuoksun hyvältä,
kiitos Ranskasta tuodun
kamomillasampoon

Tyytyväisensuoleinen ilme

Erittäin siisti

Vanhempani, pikkuveljeni ja minä
asuiimme yhä Syyriassa Tirma'an
kylässä.

Talo oli ulkoisesti
ennallaan

Sisätilat oli maalattu vaaleansiniseksi, ja äiti
oli ripustanut tauluja olohuoneen seinille.

Hän oli saanut suuren seinävaatteen valmiiksi.

Kolme vuotta
minulta siihen
meni, mutta
tuossa se
nyt on.

Isä käytti silmälasia
toisinaan.

Hän kävi Damaskoksessa
opettamassa munta-
man tunnin
viikossa

Käytän lasia vain
lepuuttaakseni silmiäni.
Näen hienosti ilman-
kin.

Minulla on erin-
omainen näkö.

Hän oli
vanhentunut
hienvä

HANASTA TULEE
RUSKEAA VETTÄ!

MITÄ MINÄ
ANNAN POJILLE
JUOTAVAKSI?

NYT
MENI KUPPI
NURIN!

*Ks. Tulevaisuuden arabi 2

Äiti sanoi, ettet sinä saa haukkua minua pipipääksi. Se ei ole kilttiä.

PIPIPÄÄ!

Veli oli kasvanut, mutta ei vielä käynyt koulua.

PIPIPÄÄ PIPIPÄÄ PIPIPÄÄ!
PIPIPÄÄ PIPIPÄÄ!

TÄYSPÖPI
PIPIPÄÄ
UMPIHULLU
PÖLJÄKE!

Haukuin Yahyaa kunnes hän alkoi itkeä.

Inhoan sinua, senkin ällöttävä jälkeenyönyt pipipää!

Veli oli kuitenkin tosi kiltti ja hirmu söpö.

ÄIITIIII!

Ja taas sinä kantelet minusta, petturi!

Riad haukkui minua taas pipipääksi

MIKÄ SITÄ POIKAA OIKEIN RIIVAA?!

Raukkis

RIADI!
MONTAKO KERTAA SINULLE PITÄÄ SANOA, ETTEI VELJEÄ SAA HAUKKUA?

Minä mitään sanonut. Tuo valehtelee.

SINÄ TÄSSÄ VALEHTELET!

Totta kai sinä uskot kaiken mitä Yahya sanoo.

Hän on lollikkisi.

Minut on taatusti adoptoitu.

Kolmas lukuvuoteni kylän koulussa lähestyi loppuaan.
Koulu oli muuttanut uusiin tiloihin. Se oli pelköstään pojille.

Tyttöjä opetettiin vanhassa
koulurakennuksessa, ihan
naapurissa.

Meillä pojilla ei ollut
mitään kontaktia tyt-
töihin, eikä se vaivannut
minua yhtään.

Uutta oli myös kasetti-
nauhuri, joka säästi
kansallislaulua aamuisin
nupit kaakossa.

Kuten isä oli toivonut, olin luokkani paras.

Opettaja, joka oli kuin James Deanin viikkös kaksoisolento, jumaloi meitä.

Ottakaapa läksynne esiin, niin tarkistan ne yksi kerrallaan.

VAUHTIA!

Katsokaa Riadia ja Salimia! Pojat istuvat siinä kuuliaisina läksyt edessään ennen kuin ehdin edes pyytää ja odottavat nöyrästi tarkastusta.

En viitsi edes tarkastaa: se olisi turhaa.

He ovat varmasti tehneet kaiken täydellisesti.

Pettynyttä koska eivät saaneet lääkkeitä työstään

Lyönnit olivat tehneet luokkatovereistamme paksunahkaisia. He eivät pitäneet meistä vähääkään.

Heillä oli kova ja kiinteä katse, johon ei missään nimessä kannattanut vastata

Kuka ei ole tehnyt läksyjä? Jos tunnustatte heti, pääsette yhdellä kepiniskulla.

Kaksiko vain? Jos löydän kierroksellani yhdenkään, jolla on läksyt tekemättä mutta ei tunnusta sitä nyt, hän on VAINAA!

Minä en ollut pitkiin aikoihin saanut kepeistä. Riitti kun teki kaiken, mitä opettaja käski.

MITÄ? ET OLE TEHNYT LÄKSYJÄ ETKÄ TUNNUS-TANUT?

KOIRA! TLAK!
KOIRA! TLAK!
KOIRA! TLAK!
KOIRA! TLAK!
RÄKSI!

KOIRA! KEPPI KATKESI SINUN AASINKALLOOSI!

En käsittänyt, miksi kaikki eivät totelleet opettajaa. Se oli helppoa ja huomattavasti kivuttomampaa kuin tottelemattomuus.

Palkitun tositarinan kolmas osa kertoo
vaaleakutrisesta Conan-fanista ja hänen perheestään
Hafez al-Assadın Syyriassa.

CNL
CENTRE
NATIONAL
DU LIVRE

ISBN 978-951-0-42526-8 • 85.32 • www.wsoy.fi